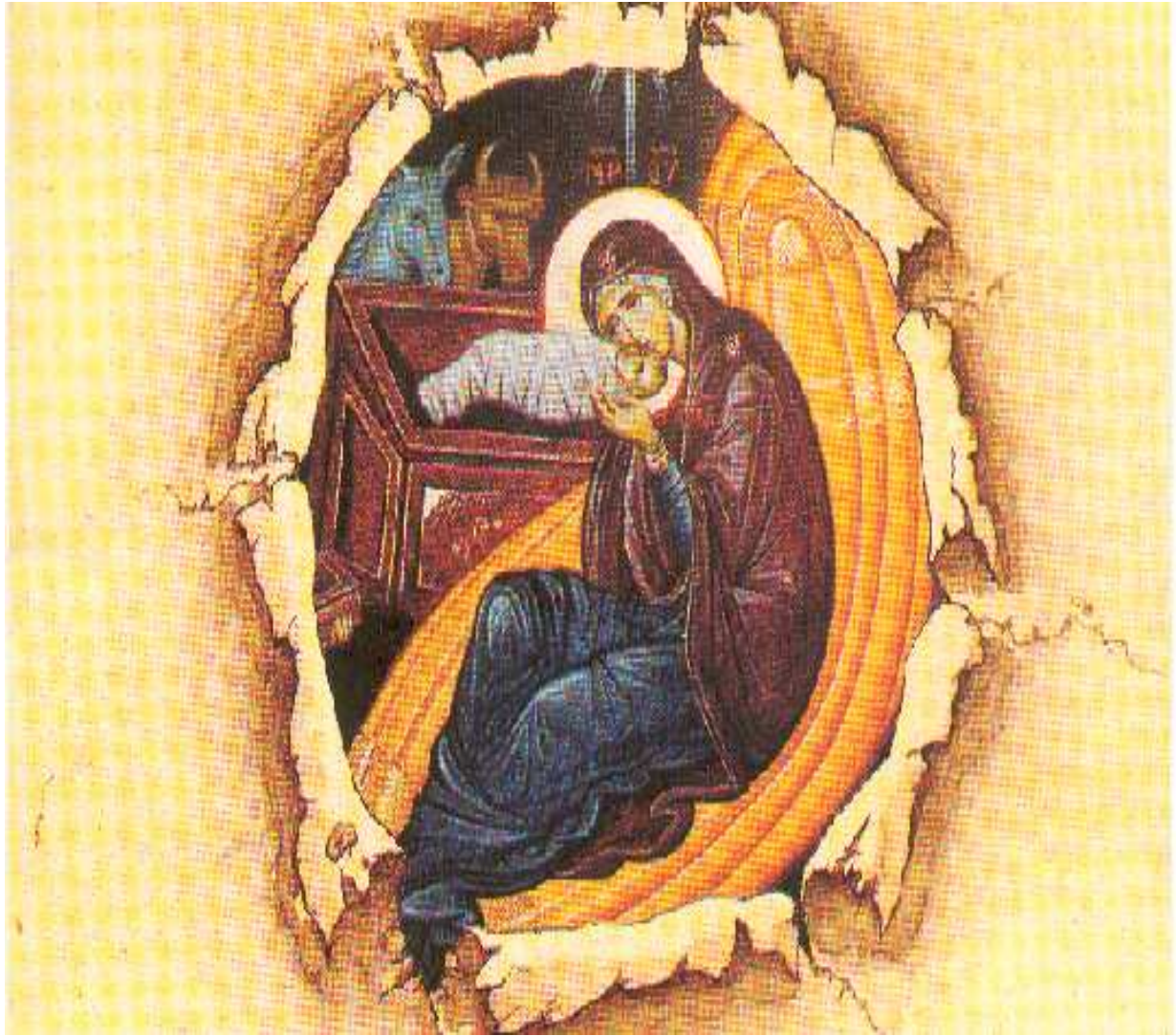


ПАРОХИЈСКИ ГЛАСНИК
PARISH HERALD



Лист парохије Светог Симеона Мироточивог Српске
Православне Цркве у Калгарију, Алберта

ХРИСТОС СЕ РОДИ!
CHRIST IS BORN!

St. Simeon Serbian Orthodox Church Newsletter
in Calgary, AB.



Уредништво:

Главни и одговорни уредник:
Јереј Обрад Филиповић

Превели на енглески:
Ђоко и Морана Ивковић
Марија Грубор

Сарадници:
Миланка Филиповић
Др Мајда Ђорђевић
Драгана Поповић

Редакција:
2001 31 Avenue SW
Calgary, AB. T2T 1T3

Телефон: 403/244-3586
Факс: 403/244-1691

Интернет страница www.svetisimeon.org
Е-маил: obradf@yahoo.ca



Editors:

Editor-in –chief:
Rev. Obrad Filipovic

Translated in English:
Djoko and Morana Ivkovic
Marija Grubor

Contributors:
Milanka Filipovic
Dr Majda Djordjevic
Dragana Popovic

Redaction:
2001 31 Avenue SW
Calgary AB. T2T 1T3

Phone: 403/244-3586
Fax: 403/244-3586

Web site www.svetisimeon.org
E-mail: obradf@yahoo.ca



РЕЧ УРЕДНИКА

„Рађајте се и множите се и напуните земљу,, (1. Мојсије 1, 28). Ове речи јесу први благослов који је Господ Бог дао Адаму и Еви, односно целом човечанству. Господ им је дао благослов да се рађају и да напуне земљу и да буду њени господари. Самим тим Господ благосиља и брак између мушкарца и жене, јер је једино из те заједнице рађање деце и могуће.

Овај текст пак, неће бити везан за склапање бракова истог пола јер је то сувишно и коментарисати. У овом тексту желим да упутим неколико речи нашој омладини како овде у Калгарију тако и свуда у свету. Наиме, као парохијски свештеник који већ шест година води парохију у дијаспори, веома сам забринут ситуацијом коју могу да приметим у начину живљења и понашања наше омладине. Моралне вредности и животни циљеви младих у великом броју случајева, наравно постоји доста изузетака, потпуно су поремећени.

Почео бих од односа младог човека према самоме себи. Млади спред себе постављају углавном циљ стицања материјалних добара, која им могу омогућити стицање одређене позиције са које могу себи омогућити што бољи приступ разним пороцима: алкохолу, дроги, блуду, проводу... Стицање ових добара требало би да буде у циљу омогућивања оснивања породице, бризи о истој, као и у циљу помоћи онима којима је Бог дао мање него нама. Наравно ово прво је за велики број младих појединаца и појединки много привлачније и наизглед боље. Ко би се бринуо о породици када се све оно што може добити од супруге/супруга без имало стида нуди на све стране. Млади се правдају речима да нико никога не жели да трпи, да нико ни са ким не жели да дели своја добра која је стекао.... Међутим, највећа љубав коју човек може да пружи и осети јесте жртвена љубав. Она љубав у којој смо спремни једно за друго се жртвовати, прихватити како врлине тако и недостатке један од другог и бити спремни ставити себе на жртву зарад онога другог. Овај ниво љубави свакако је могуће достићи само у браку са породицом почивајући у

LETTER FROM THE EDITOR

“Give birth and multiply and fill this land” (1. Moses 1, 28). These words are God’s first blessings given to Adam and Eve, as well as to all humanity. God gave them the blessing to reproduce and fill the land and to be the masters of the land. With this, God blessed the marriage between a man and a woman because it is only through that unity that children are born.

This text will not be related to same sex marriage because it is redundant to comment. In this text, I would like to send some words to our youth here in Calgary and everywhere else in the world. As a parish priest who has lead parish in diasporas for six years, I am very concerned with the way our youth live and behave. Moral values and the goals in their lives, of course there are lots of exceptions, are completely disordered.

I will begin talking from the perspective of a young man towards himself. Young people have as an objective material goodness which can provide them the positions from which they can have different abusive habits such as alcohol, drugs, partying... Having this material goodness should be the base for creating family, taking care of the family as well as helping those whom God gave less than to us. Of course, the mentioned abusive habits are more attractive and apparently better for some young people. Why take care of the family when everything that is offered by the spouse is offered by girlfriends and boyfriends. These young people defend their position by saying that they do not want to endure each other and that nobody wants to share their own goodness. However, the greatest love that a human can offer and feel is the love of sacrifice, the love in which we are ready to sacrifice anything for each other, accept each others merits and weaknesses and be ready to sacrifice ourselves for others. This level of love is, of course, only possible to reach in a marriage blessed by God. We can notice a large number of our young people over thirty years of age who do not even think about marriage and family. I want to tell and advise these people as well as to the younger generations to get married and create families



заједници са Богом. Може се лако приметити велики број наше омладине у тридесетим годинама који чак ни не размишљају о браку и породици. Желим и њима и младим покољењима која долазе да се обратим и посаветујем их да се жене и удају, да стварају породице, јер једино тако могу наћи смисао раду и стицању новца, као и смисао своје живљењу уопште. Наравно да није у браку све, како то наш народ каже, мед и млеко, али је у њему суштина и кроз њега и породицу, која је Црква у малом, испуњавамо сами себе и једно друго. Немојте себи дозволити да вас сласти овога света одвуку у свој бесмисао и своју празнину.

Нека вас Господ благослови и управи стопе путева ваших да испуњавајући вољу Његову живите по заповестима Божијим у заједници која је једина благословена од Творца нашега, заједници мужа и жене. Амин.

ХРИСТОС СЕ РОДИ!!!

Ваш служитељ
отац Обрад Филиповић

because this is the only way to find sense in work, making money and to find sense in life. Of course, marriage is not all, as an old saying goes, "honey and milk", but in it is the essence of life, and through marriage and family we fulfill each other and ourselves. Do not allow thy selves to be influenced by bad habits that will lead you to a senseless life and emptiness.

By fulfilling His wishes, may God bless you and lead you towards the right path in life. Lead your life based on God's commandments in the unity of marriage which is the only unity, between a man and a woman, blessed by our Creator. Amen.

CHRIST IS BORN!!!

God's humble servant
Father Obrad Filipovic

БОЖИЋНА ПОСЛАНИЦА ЊЕГОВОГ ПРЕОСВЕШТЕНСТВА ЕПИСКОПА КАНАДСКОГ ГОСПОДИНА ГЕОРГИЈА

Мир Божји - Христос се роди!

У незнању овога времена, како свједочи свети апостол Павле, „Посла Бог Сина свога Јединороднога,, (Ап. на Божић). Бог, испуњен љубављу према круни свега створенога - човјеку, није хтио да остави створење своје. Хтио је да са човјеком поновно успостави однос какав је постојао на почетку а бјеше нарушен Адамовим падом, првородним гријехом.

Историја човјечанства јесте, у ствари, историја Спасења. Бог надасве љуби човјека, позива род људски у заједницу љубави са својим Створитељем. Зато је Бог „из давнине много пута и разним начинима говорио оцима преко Пророка,, (Јеврејима 1, 1). А врхунац Божијег говора човјеку је догађај у којем Он сам силази

NATIVITY EPISTLE OF HIS GRACE GEORGIJE BISHOP OF CANADA

God's Peace – Christ is born!

In the hopelessness of this time, as witnessed by St. Paul the Apostle, "God sent forth his only begotten Son" (The Epistle for the Nativity of Christ). God, filled with love toward the crown of all creation – man, did not wish to abandon His creation. He wished to again establish the relationship with man that existed in the beginning and was destroyed by Adam's fall, the ancestral sin.

The history of mankind is, in fact, the history of Salvation. God, above all, loves man and invites the human race to the communion of love with its Creator. For that reason God "at sundry times and in divers manners spake in time past unto the fathers by the prophets" (Hebrews 1:1). And the culmination of God speaking to man was the event



међу људе како би их избавио и увео у поновну заједницу са собом: „И Логос постаде тијело и настани се међу нама, и видјесмо славу Његову, славу као Јединороднога од Оца, пун благодати и истине,, (Јован 1, 14).

Од тог историјског догађаја, све је постало друкчије - човјек је позван на сарадњу да ствара „нови свијет,, - свијет који ће у своје средиште ставити Бога и у свим својим подухватима ослањати се на Створитеља, Искушитеља и Спаситеља. Да би се тај сусрет могао догодити, да би се Бог оваплотио, Богу је био потребан човјек, човјек-сарадник, који ће цијелим својим бићем прихватити вољу Божју и по Божјим заповјестима управљати свој живот. У тој је стварности бљеснула незамјенљива улога Пресвете Богородице. Анђео се јавља Пресветој и говори јој шта треба да се догоди, а она одговара: „Ево слушкиње Господње - нека ми буде по ријечи Твојој,, (Лука 1, 38). И тада Логос постаје човјек!

То је тајна коју у литургијском циклусу славимо сваке године поштујући Оваплоћење Сина Божијега - прослављајући Божић. Божић је почетак Божије опиљиве љубави према човјеку у којој Он на посебан начин постаје људима близак и препознатљив као Бог који се рађа, живи, саосјећа, мучи се на Крсту, умире и Васкрсењем даје нову наду човјеку. Својим рођењем дао је човјеку нову могућност да буде Његов сарадник у стварању новог поретка у свијету. Оно што човјек није могао сам остварити - да се својом снагом уздигне до Бога - могло се догодити тек онда када је Бог постао човјеком.

Томе човјеку - томе Богу - Богочовјеку Христу, поклонимо се и припремимо даре љубави из чистог срца, отопљеног божанском љубављу, како би нам овај Божић био на радост, срећу и берићет.

Христос се роди - Ваистину се роди!

Ваш молитвеник пред Богомладенцем Христом,
Епископ канадски
Георгије

in which He Himself descended among the people so that He would redeem them and lead them once again into communion with Him.

From that historical event, everything became different – man is called to collaborate in creating the “new world” – the world which will place God in its centre and in all of its endeavours will lean on the Creator, Redeemer and Saviour. In order to enable this meeting to take place, for God to become incarnate, God needed man, man the co-worker, who with his whole being would accept the will of God and would govern his life according to God’s commandments. In this reality the irreplaceable role of the Most Holy Theotokos was brightly shown forth. The Angel appeared to the Most Holy and told her what was to happen and she replied “Behold the handmaid of the Lord; be it unto me according to thy word” (Luke: 38). And then the Logos (Word) became man!

This is mystery in the liturgical cycle that we glorify every year respecting the incarnation of the Son of God and celebrating His Nativity. Christmas is the beginning of God’s tangible love toward man in which He, in a special way, becomes close to people and is recognizable as God Who is born, lives, Who is compassionate, suffers on the Cross, dies and through His Resurrection gives new hope to man. By His birth He gave man the new possibility to be His co-worker in the creation of a new order in the world. That which man could not accomplish by himself – to ascend to God by his own strength – could only happen then when God became man.

Let us worship that man- that God – the God-man Christ, and let us prepare gifts of love from a pure heart, warmed by divine love, so that this Christmas will be joyful, happy and bountiful.

Christ is born – Indeed He is born!

Your intercessor before the Christ Child
Bishop of Canada
Georgije



СРБИЈА 1389г.Г. - КОСОВСКИ БОЈ

Година Господња 1389. јесте година за коју се везује много тога у српском народу и чије последице и данас осећамо. То је, наиме, година у којој се је на Видовдан српска војска на светом пољу Косову супроставила турској освајачкој сили.

О броју војске, како српске тако и турске, која је учествовала у Косовској битци постоје различити подаци, међутим једно је сигурно да је турска војска била много бројнија. Како се то каже у народном предању: „Да се сви ми у со претворимо не би Турку ручак осолили,„ Предност Турака свакако није била толика, али је била знатна. Кнез Лазар позвао је све српске властелине из тога доба да дођу на Косово, јер је приметио колика је моћ Турака и колико далекосежне последице по Србију може имати евентуални пораз. Међутим, нису се многи одазвали, а и они који су се одазвали нису послали онолико војске колико су могли. Највећу српску војску предводио је сам кнез Лазар, а друге две Вук Бранковић и босански војвода Влатко Вуковић. Турску војску предводио је Цар Мурат подпомогнут са бокова од стране својих синова Бајазита и Јакуба.

Српски витез Милош Обилић успео је да се пробије до Муратовог шатора. По једнима то је учинио претварајући се да је пребегао из српске војске, а по другима то је учинио пробијајући се кроз турску гарду праћен малим бројем витезова. У сваком случају успео је оно што је свима изгледало немогуће, да убије самога турскога цара.

Да би спречио пометњу која би настала у војсци због цареве смрти Бајазит је забранио да се вест прошири, а свога брата Јакуба у циљу преузимања власти дао да се погуби. Решен да поље не напушта до последњег борца Бајазит је на српску војску ударио јеш жешће. Пошло му је за руком да зароби самога кнеза Лазара и да га погуби. У битци су поред кнеза и Милоша изгинули кнежеви сестрићи, као и велики број Срба. Вук Бранковић и Влатко Вуковић су преживели сам бој. Сама чињеница да је преживео

THE HISTORY OF THE SERBS 1389 – The Battle of Kosovo

The dignified year of 1389 is the year that ties the Serbian people to their roots and its effects are felt even today. This was the year when on Vidovdan the Serbian army on the holy grounds of the Kosovo field stood up to the occupying forces of the Ottoman Empire.

When it comes to the numbers of Serbs and Turks who participated in the battle of Kosovo the figures vary, however one fact remains and that is that the Turks greatly outnumbered the Serbs. As the old saying states, "If we were all to turn into grains of salt it would not make the Turk's dinner salty enough." The advantage the Turks had was not great but it was significant. Prince Lazar called all Serbian leaders to come to Kosovo because he recognized the strength of the Turks and how far reaching the consequences would be in the case of a Serbian defeat. Either way, he did not get much of a response and those who did respond did not send as many soldiers as they could have. The biggest forces belonged to Prince Lazar himself and the other two were the armies of Vuk Brankovic and the Bosnian Duke Vlatko Vukovic. The Turkish army was lead by Tsar Murat with the aid of his two sons Byazit and Jakub.

The Serbian knight Milos Obilic was able to break through to Murat's tent. Some say he did this by pretending to be a deserter while others say he broke through enemy lines with a small group of knights. Either way he accomplished something that no one believed he could do, he killed the Turkish Tsar Murat himself.

To prevent panic spreading across his forces Byazit did not allow news of his father's death to leak out. To secure his sole right to the thrown Byazit had his brother Jakub executed. Byazit vowed to fight to the last soldier attacking the Serbs with all his forces. He managed to capture Prince Lazar and then executed him. In this battle along with the Prince and Milos many other Serbs died. Vuk Brankovic and Vlatko Vukovic survived the battle. The simple fact that Vuk Brankovic survived spread rumor that he



развила је о Вуку Бранковићу мит да је издао кнеза. Постојале су и теорије да је био у тајном дослуху са Муратом, као и теорија да у покушају да зађе Турцима са леђа, с обзиром да је имао оклопну коњицу са собом, но није стигао на почетак боја а када је видео кнежеву погибију да је повукао војску из битке. У сваком случају све ове теорије остале су само то и није их могуће доказати.

Историјски није лако доказати ни сам исход битке. И Мурат и кнез Лазар су пострадали, и турска и српска војска изгубила је доста људства мада се историчари слажу да је изгинуло више Турака. Чињеница да се је Бајазит са војском повукао после битке указује на његов пораз. Међутим, он то није учинио бежећи, већ да би што пре стигао у Азију и побио све рођаке који су имали претензије на царски престо и утврдио своју власт.

Последице битке биле су велике и за једну и за другу страну. Могло би се вероватно рећи да је исход битке био нерешен. Каснији пак развој догађаја и турска освајања српских земаља показала су да су последице ипак биле веће по Србију.

betrayed the Prince. One theory stated that there was a secret conspiracy between Vuk and Murat. Another theory believed that Vuk attempted to attack the Turks from behind with his shielded horsemen but once he heard of the Prince's execution he withdrew his army. Either way both theories remain only theories and neither could be proven.

Historically it is difficult to reveal how the battle really ended. Both Murat and Prince Lazar did both die in the battle and both the Turks and Serbs suffered many casualties though historians agree that more Turks died. The fact Byzit withdrew his forces proves that he was defeated. However he did not only flee to escape the battle but rather to hurry back to Asia so he could liquidate all family members who had rights to the throne so he could secure his own crown.

The consequences of this battle were big for both sides. You could even say that the battle did not have a clear winner. However due to the fact that later on the Turks ended up conquering Serbian lands proved the consequences had a harsher effect on Serbia.



MRDIC PLUMBING LTD.

- Residential Plumbing -



GORAN MRDIC

50 Everridge Court S.W.
Calgary, AB

Tel: (403) 252-9918
Cell: (403) 607-8618

У колико вам је потребан поуздан водоинсталатер обратите се човеку из своје заједнице.

Сви ваши проблеми водоинсталације биће решени брзо и ефикасно.

Горан је водоинсталатер са канадском дозволом за рад.

СВИМ СРБИМА И СРПКИЊАМА СВЕ НАЈБОЉЕ ПОВОДОМ НАСТУПАЈУЋИХ ПРАЗНИКА.

ХРИСТОС СЕ РОДИ!!!

СРПСКИ РАДИО КАЛГАРИ

Слушајте нас сваке недеље навече

од 7-8 на 94.7 ФМ

ХРИСТОС СЕ РОДИ!!!

ЕЛЕКТРОНСКА ПОШТА

У колико желите да будете обавештени о свим дешавањима у нашој Црквеној заједници пријавите се на листу за слање електронске поште.

Само пошаљите вашу адресу (e-mail) на адресу редакције obradf@yahoo.ca

БРАНКО ЗЈАЛИЋ СА ПОРОДИЦОМ ЧЕСТИТА РАДОСНЕ БОЖИЊНЕ ПРАЗНИКЕ СВИМ СРБИМА И СРПКИЊАМА УЗ ПОЗДРАВ ХРИСТОС СЕ РОДИ! СВЕ НАЈБОЉЕ У НОВОЈ 2006. ГОДИНИ!!!



ПИТАЊА И ОДГОВОРИ

Шта је то Црквеношколска Општина?

„Црквеношколска Општина је организована религијска заједница парохијана на челу са свештеником, на одређеном подручју. Њом управљају њени чланови који су примљени у пуноправно чланство,, (Статут Еп. канадске стр. 54 - 29.1). ЦШО је, дакле, начин на који се руководи Светом Црквом. Оне се организују ради лакшег управљања Црквом у смислу вођења финансијских послова, старања о грађевинској делатности и одржавања постојећих објеката.

Како се постаје члан ЦШО?

Да би неко постао члан ЦШО. мора да испуни низ услова од којих су основни да је крштен, да учествује у Црквеном животу, тако што долази на Богослужења, пости, причешћује се, слави Славу, прима свештеника да у његовом дому свети водицу... дакле да буде верник Православни Хришћанин. Такође је потребно да измирује и финансијски део, редовно уплаћујући своју чланарину одређену од стране ЦШО. Треба напоменути да самим крштењем човек постаје члан Цркве која је заједница са Богом и ово чланство није исто што и чланство у ЦШО.

Како се постаје члан управног одбора ЦШО и шта то значи?

Управни одбор јесте извршно тело скупштине које врши послове ЦШО. између скупштина. (Статут Еп. канадске стр 64 – 31 1.). Члан управе може постати било који члан ЦШО у колико то жели и у колико на редовној годишњој скупштини чланства добије потребан број гласова, а уз потврду коју издаје свештеник, буде потврђен од стране Епархијских власти. Мандат управе јесте годину дана и бира се на свакој редовној скупштини чланства ЦШО. Рад у управном одбору јесте тежак и обилан, али ако се прихвати са добром намером и уз помоћ Божију није и претежак.

Слуга Божији јереј Обрад Филиповић

QUESTIONS AND ANSWERS

What is the Church-school Congregation?

“The Church-school Congregation is an organized religious community headed by a parish priest on specified territory. It is administered by its members”(Canadian statute pg 54-29.1) The Church-school Congregation is the manner in which the holy Church is managed. It is created to help the Church run smoother in terms of its financial affairs, taking care of new building projects and handling its current real estate.

How do You become a member of the Church-school Congregation?

To become a member of the Church-school Congregation one must meet certain criterion of which the most important is to be christened. Other criterion include being active in the Church by attending holy Liturgy, by fasting and receiving sacrament, honoring your patron saint’s day, having the priest bless your home, or other words to be a faithful Orthodox Christian. In addition, one must regularly pay their yearly membership fee as established by the Church-school Congregation . It must be mentioned that the christening alone makes man a member of the Church of God and this membership is not the same as the membership of the Church-school Congregation.

How can someone become a member of the Church-school Congregation. committee?

The committee is the executive body of the assembly, which administers the affairs of the congregation between assemblies.” (Canadian statute pg 64- 31.1) Any member of the Church-school Congregation can become a member of the committee provided he or she is willing and receives a majority vote at the membership assembly, along with the ratification of the priest and the Bishop’s authority. The committee’s mandate is one year long and a new election takes place at each annual Church-school Congregation assembly. Working for the committee is hard and abounding work but if it is done in good faith with the help of God than it is not too hard.

God’s Humble
Servant
Filipovic

Father Obrad



ПОСНИ КУВАР

Гулаш од кромпира

1/2 кг. кромпира
 3 главице црног лука
 1 празилук
 1 зелена паприка
 2 кашике каше од парадајза
 1 кашика црвене алеве паприке
 мало љуте паприке
 1 шоља уља
 2 кашике густина

Кромпир очистити и исећи на колутове.

На уљу пржити ситно исецкан лук, празилук и зелену паприку. После пет минута додати слатку алеву паприку и пржити још минут-два. Досути воду и додати кромпир, поклопити и кувати двадесетак минута.

Када се кромпир скува, густин растворити у мало воде и полако сипати у гулаш. Пустити да се крчка све док се течност не згусне.

Куглице од ораха

200 гр. мљевених ораха
 200 гр. шећера у праху
 сок од лимуна
 3 стангле чоколаде за кување
 2 кашике рума
 мало кристал шећера

Чоколаду истопити са кашиком воде, а затим измешати са свим осталим састојцима. Правити куглице, уваљати у кристал шећер и ставити у корпице од хартије.

ПОСТОМ ПОСТАДЕ ЈОВАН КРСТИТЕЉ НАЈВЕЋИМ ЧОВЕКОМ МЕЂУ СВИМА ОД ЖЕНЕ РОЂЕНИМА.

Владика Николај

Преузето из књиге: „Православни посни кувар,“ -приредила Миланка Филиповић



РАСПОРЕД БОГОСЛУЖЕЊА ЗА МЕСЕЦ ЈАНУАР 2006.

Недеља, 1. јануар- Света Литургија у 10 часова ујутро (Оци)

Петак, 6. јануар- Вечерња са освећењем Бадњака и поделом истих верницима у 6 часова навече (Бадње вече).

Субота, 7. јануар- Света Литургија у 10 часова ујутро (Божић).

Недеља, 8. јануар- Света Литургија у 10 часова ујутро (Сабор Пресвете Богородице).

Понедељак, 9. јануар- Света Литургија у 10 часова ујутро (Свети Архиђакон Стефан).

Субота, 14. јануар- Света Литургија у 10 часова ујутро (Обрезање Господње, Свети Василије Велики и Нова Година).

Недеља, 15. јануар- Света Литургија у 10 часова ујутро.

Среда, 18. јануар- Света Литургија са освећењем водице у 10 часова ујутро (Крстовдан).

Четвртак, 19. јануар- Света Литургија са великим освећењем водице у 10 часова ујутро (Богојављење).

Петак, 20. јануар- Света Литургија у 10 часова ујутро (Сабор Светога Јована-Јовањдан).

Недеља, 22. јануар- Света Литургија у 10 часова ујутро

Петак, 27. јануар- Света Литургија у 10 часова ујутро (Свети Сава).

Недеља, 29. јануар- Света Литургија у 10 часова ујутро.

У нашем Светом Храму служи се Света Литургија сваке недеље и празника (када је празник исписан црвеним словом у календару) са почетком у 10. часова ујутро.

Парастоси и помени за упокојене:

На Видовдан за покој свих косовских мученика и новомученика,

На Задушнице,

За покој Генералу Дражи Михајловићу и свим родољубима пострадалим у ратовима војеваним за крст часни и слободу златну.

UPCOMING SERVICES FOR THE MONTH OF JANUARY 2006.

Sunday, January 1. Holy Liturgy at 10AM.

Thursday, January 6. Vespers with the blessing of the badnjak at 6 PM (Christmas Eve).

Saturday, January 7. Holy Liturgy at 10 AM Nativity of Jesus Christ.

Sunday, January 8. Synaxis Of The Most Holy Theotokos Holy Liturgy 10AM.

Monday, January 9. St. Stephen, Archdeacon, Protomartyr Holy Liturgy at 10 AM.

Saturday, January 14. Circumcision of Our Lord; St. Basil The Great (New Year) Holy Liturgy at 10 AM.

Sunday, January 15. Holy Liturgy at 10 AM.

Wednesday, January 18. Feast of the Holy Cross Holy Liturgy With Blessing of Water at 10 AM.

Thursday, January 19. Thephany-Epiphany-Baptism of Our Lord Jesus Christ Holy Liturgy With the Great Blessing of Water at 10 AM.

Fryday, January 20. Synaxis of St. John, Prophet, Forerunner and Baptist Holy Liturgy at 10 AM.

Sunday, January 22. Holy Liturgy at 10 AM.

Fryday, January 27. St. Sava, Holy Liturgy at 10 AM.

Sunday, January 29. Holy Liturgy at 10 AM.

In our Holy Church Holy Liturgy is served every Sunday and on great feast days (those days are written in red letters in the calendar) beginning at 10 AM.

Memorial sevices-parastos are held on:

- a) Vidovdan for the repose martyrs of Kosovo and new martyrs.
- b) On memorial Saturdays
- c) For the repose of general Draza Mihajilovic and for all those who gave there lives for the holy Cross and for a golden freedom.



КРЕЧЕЊЕ ЦРКВЕНИХ ПРОСТОРИЈА

Наша црквена заједница је у суботу, 19. новембра још једном показала да у њој влада слоност и да с љубављу и заједништвом сваки циљ који пред себе поставимо није неизводљив.

Наиме, наше црквене просторије, иако се често крече и сређују, због великог броја парохијана који их користе, у последње време биле су мало запуштене. Наш свештеник у договору са управним одбором преузео је на себе одговорност да организује кречење велике и мале црквене сале. Сви мајстори који су били позвани одазвали су се позиву и као и увек без икакве финансијске надокнаде прихватили се посла. Од рано ујутро до касно поподне посао су обављали мајстори: Бранислав Ранчић, Дарио Кандић, Бојан Тодоровић, Милан Ћалић и Данијел Ивановић. Поред мајстора свој допринос у раду дали су и помоћници: Гојко Ћалић, Бранко Тумбас, Јово Анђелић, Бранко Зјалић, Никола Дмитровић, Бојан Чаваркапа, о. Обрад Филиповић, Драган Драговић, Далибор Јоцић, а Никола Тумбас је за ову прилику купио, припремио и испекао прасе са којим су се сви послужили по успешном завршетку радова. Треба напоменути да је и група родитеља, који децу доводе у црквену школу, у петак пре почетка радова извршила припрему сала за рад, тако што су заједно са својим свештеником поскидали слике, паное и све што се налазило на зидовима да би се ујутро омогућио ефикаснији почетак радова. Што се самих радова тиче препустићемо сликама да говоре јер кажу слика вреди хиљаду речи.

Наше црквене просторије сада изгледају предивно и Црквеношколска Општина се од срца захваљује свима који су то омогућили. Нека нам Господ подари слоге и љубави да напредујући у вери трудећи се обезбедимо сигурније сутра нашем потомству овде у далекој канадској земљи. Амин.



Спискови приложника нашој Светој Цркви у будуће биће објављивани у Васкршњем издању Гласника. Разлог је велики број прилога и немогућност да се све заведе и израчуна пре штампања Божићног броја. Хвала на разумевању. Благодаримо свим приложницима који из године у годину помажу своју Цркву.





ДЕЧИЈЕ

КУТАК ЗА МЛАДЕ ПРИРОДЊАКЕ

Уредјује: Др. Мајда Ђорђевић
Ликовни прилози: Kim Wagstaff

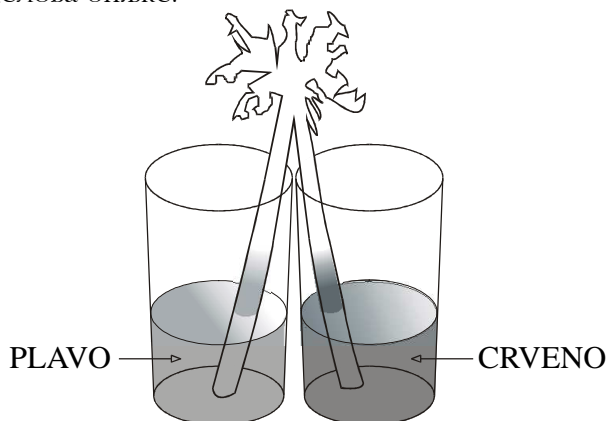
Драги млади природњаџи,

овога пута ћемо говорити о једној интересантној природној појави: капиларном повишењу нивоа течности. Капилари су веома уске цевчице, обично отворене са оба краја. Оне су веома распрострањене у природи, како у организмима тако и у неживим телима. Многа тела садрже мрежу капилара, која им обезбеђује порозност као и велику способност упијања воде. На пример, неглазирана керамичка саксија за цвеће веома се брзо овлажи када се стави у тањир са водом. Ако се пира пластична "сламка" урони у чашу пуну воде, ниво воде у сламки ће бити исти као у чаши. Међутим, ако се то исто учини са уском сламком, ниво воде у сламки ће бити изнад нивоа воде у чаши. Ова појава је резултат дејства неколико сила које тако постижу равнотежу. Она има изузетно велики значај у природи јер, између осталог, омогућује биљкама да транспортују воду са раствореним минералним солима, потребним за живот и развој. Без обзира колико је биљка висока, систем капилара, који започиње у корену, доспева до свих делова биљке. На тај начин се разне течности успешно транспортују до свих делова биљке.

Експеримент

Потребан материјал:

две високе чаше,
струк целера са лишћем,
црвена и плава прехранбена
боја,
вода,
маказе.



Поступак:

Напуни обе чаше водом до половине и у сваку додај по неколико капи једне прехранбене боје. Стави чаше једну до друге и немој их померати до краја експеримента. Замоли некога од одраслих да маказама мало подреже стабљику целера и да је пажљиво расече по дужини, скоро до врха. Затим сваку половину стабљике урони у по једну чашу са обојеном водом. Проверавај изглед стабљика на сваки сат времена, до окупно 12 сати. Коначно, извади целер из чаша и провери изглед лишћа као и стабљика на доњем делу, где су биле подрезане.

Објашњење:

Капилари у стабљики и лишћу целера повлаче обојену воду изнад нивоа воде у чашама. У сваком тренутку се може видети до ког нивоа је стигла обојена вода. Коначно ће обојена вода стићи и до лишћа па ће, иначе светло зелено, лишће целера изгледати као шарени цвет. На пресеку стабљике јасно ће се видети мрежа капилара.

Литература:

Fran Pickering: Safe and Simple Science Tricks, Top That! Publishing, Valencia, USA, 2004.



СТРАНЕ



Наши вредни ђаци у паузи између часова са својим учитељицама. Осим учења има времена и за одмор и забаву.



После наставе ђаци са свештеником одлазе у храм на кратку молитву. Молитва се учи од малена.

Црквена школа „Свети Сава,, вас позива да присуствујете Светосавској прослави која ће бити одржана у нашој црквеној сали у недељу 29. јануара 2006. г.Г.

Тада ће најпре бити одслужена Света Литургија у 10 часова ујутро после које ће бити пререзан славски колач. Затим по преласку у црквену салу биће одржана приредба, подељени поклони које за ову прилику припремају кумови славе и послужен свечани славски ручак.

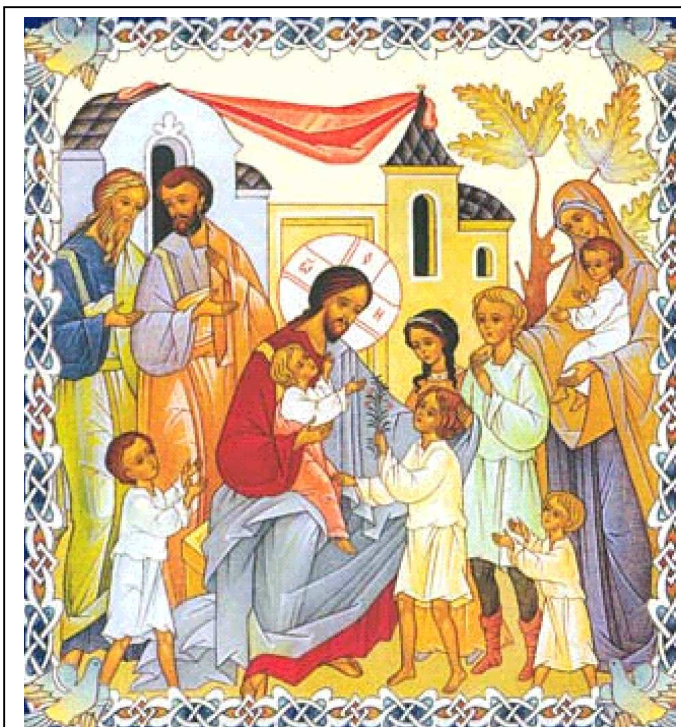
ДОБРО НАМ ДОШЛИ!!!

Црквена школа „Свети Сава,, обавештава све да ће и ове године наставити са организацијом „Васкршњег концерта,, на коме ћете имати прилике да уживате у звуцима музике коју ће за вас изводити деца из наше заједнице. О датуму и времену концерта бићете благовремено обавештени. Најбољи начин за то је свакако да се пријавите на листу за слање електронске поште.

ВИДИМО СЕ УСКОРО.

ХРИСТОС СЕ РОДИ!!!

СРЕЋНА НОВА ГОДИНА!!!




ИЗВОДИ ИЗ МАТИЧНИХ КЊИГА:
КРШТЕНИХ (за 2005. г.Г.)

1. Немања, син Предрага и Драгане Лелић
2. Милена, кћи Жељка и Љиљане Дрча
3. Никола, син Бојана и Катарине Бојагић
4. Alexander, son of Alexander and Elizabet Minev
5. Вида, кћи Цвјетана и Радмиле Јаковљевић
6. Милица, кћи Ратка и Бранкице Гајић
7. Алексија, кћи Далибора и Данијеле Јоџић
8. Маја, кћи Душка и Ивоне Шево
9. Татјана, кћи Фахрудина и Стојке Лалић
10. Дениел, син Жељка и Татјане Бошковић
11. Anna, daughter of Alexander & Karla Dolaptchiev
12. Теодор, син о. Обрада и Миланке Филиповић
13. Теодора, кћи Предрага и Љиљане Нинковић
14. Марко, син Предрага и Љиљане Нинковић
15. Лана, кћи Богдана и Катарине Дуброја
16. Мила, кћи Богдана и Катарине Дуброја
17. Маријана, кћи Милића и Терушке Спасић
18. Снежана, кћи Радослава и Љубомирке Јанковић
19. Нелица, кћи Радослава и Љубомирке Јанковић
20. Филип, син Зорана и Босиљке Борац
21. Јована, кћи покојног Јована и Нелице Ћузовић
22. Лука, син Бошка и Љиљане Тошић



„Ако се ко не роди водом и Духом, не може ући у Царство Божије,, (Јован 5. 4.)

ИЗВОДИ ИЗ МАТИЧНИХ КЊИГА:
ВЕНЧАНИХ (за 2005. г.Г.)

1. Далибор Јоџић и Данијела Петровић
2. Никола Алаиџа и Mishelle Mavis
3. Зоран Чаркић и Оливера Благојевић
4. Марко Зјалић и Kimberley Ferguson
5. Eldar Mamedov and Zoya Margaryan



„ И Благослови их Бог, и рече им Бог: „Рађајте се и множите се и напуните земљу, и владајте њом, и будите господари од риба морских и од птица небеских и од свега звериња што се миче по земљи,, (1. Мојсије 1. 28.)

УПОКОЈЕНИХ (за 2005. г.Г.)

1. Вида Буквић

„ И изаћи ће они који су чинили добро у васкрсење живота, а они који су чинили зло у васкрсење суда,, (Јован 5. 29.)



ЦРКВА ЛАЗАРИЦА

О подизању цркве Св. Стефана у Крушевцу, познатије под именом Лазарица, говори Константин Филозоф у *Житију деспота Стефана Лазаревића*. Јасно је да се грађење цркве непосредно везује за подизање престонице и да је кнез Лазар, као ктитор, посвећује архиђакону Стефану, иначе патрону династије Немањића, а у славу свога прворођеног сина Стефана, наследника престола. Саграђена у језгру крушевачког великог града, Лазарица припада групи придворних, односно престоних цркава. Њену намену дворске цркве потврдила су и археолошка истраживања, јер нису откривени никакви трагови њој савремених пратећих објеката неопходних за живот монаха. Раскошни облици и складни облици архитектуре Лазарице, богатство полихромије фасада и врсна израда пластичног украса допринели су да већ савременици атрибутом "најкраснија" изрекну суд о њеној лепоти.

Од коначног пада Крушевца под турску власт, 1455. г.Г., све до првих деценија XVIII века, оскудни историјски извори не допуштају да пратимо догађаје везане за Лазарицу. У описима Крушевца које су из тог времена оставили путописци налазимо само упутна казивања о постојању "лепе цркве". Могуће је предпоставити да је убрзо по успостављању турске власти у Лазарици замрзла богослужбена активност, јер су се Турци настанили у тврђави и црква је постала неприступачна за Србе. Помиње се да је у време турске владавине коришћена као стаја за коње. Првобитни кровни покривач Турци скинули искористивши олово за сарај великог везира Соколовића на Каба-Сакалу. У таквом стању, изложена падавинама и немарности турских властодржаца. Лазарица је морала запустети.

Руинирана, без кровног покривача, црква је одолевала до почетка трећег аустријско-турског рата (1736-1739. г.Г.). Тада је обер-капетан Млатишума освојио Крушевац

и држао га заједно са пуковником Лентулусом до 16. октобра 1737. г.Г., када се варош поново нашла под турском влашћу. У следеће две године ратовања Крушевац нема ранији значај. За време за Србе повољне, али краткотрајне аустријске власти у Крушевцу, или нешто касније, осликана је Лазарица. По свој прилици у време живописања, на цркви су извршене најнужније оправке. Лазарица је убрзо поново запустела и доспела у веома рђаво стање.

Краткотрајан препород Лазарица је доживела у време четвртог аустријско-турског рата (1788-1791. г.Г.), када су добровољачки одреди царског пуковника Србина Михаила Михаљевића заузели Крушевац и протерали Турке из вароши и тврђаве (4 јануара 1790. г.Г.). По Михаљевићевом наређењу, задужбина кнеза Лазара је очишћена, у олтару постављена часна трпеза и после тога одржана служба. Вероватно је дошло и до промене црквене славе Лазарице, која се посвећује Рођењу Богородице. Већ 1791. г.Г. Турци су поново запосели Крушевац и у Лазарицу сместили барут, што траје до коначног ослобођења града од Турака 1833. г.Г. Тек од тада се могу са више извесности, јер постоје нешто подробнији изворни подаци (архивска грађа, цртежи, гравире, путописи), пратити многе промене на архитектури Лазарице, настале као плод добронамерних, али нестручних обнова предузетих током XIX века.

Прва обнова Лазарице у XIX веку уследила је непосредно по ослобођењу од Турака и припајања Крушевца Кнежевини Србији. Према врсти захвата, који се у овом случају своде на најнужније оправке, може се предпоставити да је у то време архитектура Лазарице углавном задржала аутентичне облике градитељства из XIV века. Оправком из 1833. г.Г. није трајније оспособљена црква, јер само три године касније француски путописац Ами Буе истиче тешко стање у коме се она налази, указујући истовремено и на остатке живописа.

У Лазарици је вршено богослужење до почетка друге обнове, која је уследила 1843. г.Г., непосредно по ступању кнеза Александра Карађорђевића на престо Србије. Живописне



фасаде су премалтерисане и прекречене, преко пропалог живописа из XVIII века извршено је, на грубом малтерном слоју, делимично осликавање цркве. Постављен је раскошан иконостас, урађен 1844. г.Г. заслугом крушевачких еснафских удружења који је до данас сачуван. Резултати велике обнове Лазарице из 1843. г.Г делимично се може сагледати на првом познатом цртежу Лазарево задужбине, изведеном на црквеном барјаку 1844. г.Г.

У неко време, између 1844. и 1857. г.Г., дошло је до извесних промена на архитектури, које се могу установити поређењем цртежа из 1844. г. Г. са цртежом генерала Драгашевића из 1857. г.Г.

Следеће, 1858, г. Г., монументалност чистих облика куле-звоника над припратом драстично је нарушена назиђивањем торња са сатом, постављеним на јужној, западној и северној страни. "Бела црква" је тада цела прекривена лимом, а над торњем и главном куполом, на четвоространим, односно осмостраним барокним полукалотами, постављене су витке ланterne.

Последњу обнову у XIX веку Лазарица је доживела 1884/1885. г.Г, уочи велике прославе петстогодишњице Боја на Косову (1889. г.Г.). Западна купола је уклопљена и уместо ње поново је постављен торањ са сатом, веома налик оном из 1858. г.Г. Фасаде Лазарице у односу на 1858. г.Г. нису претрпеле значајније промене, оставши и даље под кречним премазом све до 1902. г.Г.

Почетком XX века, спољашњост Лазарице одаје вишеструке доградње и обнове, извршене током прошлог столећа. Настојања да се цркви врати првобитан изглед потичу из 1887. г.Г. Тада је, по налогу Министарства просвете и црквених послова, у Крушевцу боравила комисија састављена од тројице стручњака (М.Валтровића, А.Бугарског, Д.Живановића) која подноси предлог о начину обнове. Иста комисија је 1889. г.Г., по жељи краљице Наталије, израдила план рестаурације. Крајем 1901. г.Г, поново је било покренуто

питање рестаурације према комисијском плану из 1889. г.Г. Током 1902. г.Г. са цркве је обијен нов малтерни премаз, а почетком 1903. г.Г. стручна комисија (П.Поповић, Д.Живановић, Ј.Илкић) подноси извештај по коме би се рестаурација вршила. На велико заузимање тадашњег министра грађевина Владе Тодоровића, Министарство просвете је одобрило рестаурацију и за надзорног стручњака одредио архитекту Министарства грађевина Перу Ј. Поповића. Под његовим руководством рестаурација Лазарице започета је септембра 1904. г.Г.

На грађевини какву Поповић затиче доминира спрат са сатом подигнут изнад куле-звоника над припратом, са барокним кровним завршетком који има и главна купола. На бочним отворима припрате била су врата, а изнад западног улаза плитка ниша - лунета. У унутрашњости цркве Поповић је затекао дрвене степенице које су повезивале припрату са кулом-звоником, као и остатке живописа из 1843. г.Г.

Из Поповићевих података може се закључити да је рестаурација цркве била завршена 1907. г.Г., јер су обављени послови тада званично комисијски примљени и повољно оцењени. Поповићев рад на рестаурацији Лазарице, и поред неких пропуста, свакако заслужије повољну оцену. При томе се мора узети у обзир да је то био пионирски рад ове врсте у Србији, са далекосежним значајем за укупан развој конзерваторско-рестаураторске службе, и да је изведен стручно, савесно и темељно. Такође, морамо се сложити да је овом рестаурацијом Лазарици *у највећој мери* враћен првобитан изглед. По озбиљности приступа послу, избору метода и коначној реализацији, Поповићев рад може бити подстицајан и за многе савремене рестаураторске подухвате. За време систематских археолошких истраживања Крушевца, од 28. августа до 4. септембра 1967. г.Г., под руководством Бранислава Вуловића обављени су неопходни конзерваторски захвати на архитектури Лазарице.

Данас, пркосећи времену, Лазарица



поносно стоји као најлепши драгуљ Крушевачког града, обављајући богослужење као градска парохијална црква у саставу нишке епархије.



Данашњи изглед цркве Лазарице



Свим Србима и Српкињама из
Калгарија, Благословен Божић
и срећну и убојесну
Нову 2006 годину
жели агенциј за некретности

SUTTON GROUP CANWEST
Vista Branch
#242 - 755 Lake Bonavista Dr. SE
Calgary, Alberta, T2J 0N3
Bus: 278-9208
Cell: 681-2819
E-mail: iwkwovic@shaw.ca



ВЕСНА ИВКОВИЋ

За све ваше потребе око продаје
или куповине куће или стана као и
сва питања везана за некретности
обратиће се мени.

ХРИСТОС СЕ РОДИ!



ЖИТИЈЕ СВЕТОГА КНЕЗА ЛАЗАРА (1329-1389. г.Г.)

Лазар Хребелановић (свети кнез Лазар) рођен је око 1329. г.Г. у граду Прилепцу, код Новог Брда, кнез Лазар је васпитан на двору цара Душана, на коме је и његов отац Прибац Хребелан био царев логотет (канцелар). За оно време кнез Лазар је стекао високо образовање и цар Душан га је именовао за свог ставилца (чувара печата).

Свог верног дворанина цар Душан је око 1353. г.Г. оженио својом рођаком Милицом, кћерком кнеза Вратка, угледног војсковође пореклом из споредне лозе Немањића, од потомства Вукова, најстаријег Немањиног сина.



Кнез Лазар

Када му је цар Урош подарио титулу кнеза и дао му на управу Поморавље, није познато. Могло би то бити 1366. г.Г. када се Вукашин прогласио краљем. Када је убрзо после Маричке битке умро цар Урош, кнез Лазар је био најмоћнији велможа на територији негдашњег српског царства. Победом на Марици Турцима је био отворен пут за даља поробљавања српских покрајина. Мањи одреди турске војске сејали су пустош по селима и трговима. Угрожен од Турака, изложен сталној опасности да га нападне Никола Алтомановић, страхујући и од напада Угара, кнез Лазар је морао и енергично и мудро да дела на јачању одбрамбене моћи своје државе. Пошто је имао велики број женске родбине, претежно женидбеним везама успео је да окупи око себе своје моћне суседе. Сестру Драгињу

удао је за челника Мусу, господара рударског краја око Копаоника, града и жупе Брвеник, а кћер Мару, 1371. г.Г. за Вука Бранковића. Две млађе своје кћери предао је кнез Лазар сватовима у Крушевцу. Јелена се удала за Ђурђа Страцимировића Балшића, “господара всом Зети и поморју“, а Теодору за Николу Горјанског Млађег, угледног феудалца у Јужној Угарској. Удадбама, успостављањем савезничких односа и оружаном борбом са непокорним великашима успео је кнез Лазар да ојача и територијално прошири своју државу. Са околним великашима основао је неку врсту породичног савеза, коме је он био на челу. Најмоћнији чланови савеза после кнеза Лазара били су његови зетови Вук Бранковић и Ђурђе Страцимировић Балшић.



Лик кнеза Лазара урађен на фресци

Веран традицији владара на српском престолу, кнез Лазар је прегао да подигне ауторитет цркве и учини је моћном потпором у борби за учвршћење своје власти и одбрану од Турака. У том циљу сматрао је неопходним да измири Пећку и Цариградску патријаршију, које су биле у непријатељству од доба проглашења Пећке патријаршије 1346. г.Г. када се краљ Душан крунисао за цара. После дугих преговора у којима се истакао монах Исаија, до измирења је дошло 1375. г.Г. Обред свечаног признања Пећке патријаршије обављен је у патријаршијској цркви у Пећи. Била је то велика свечаност, којој су, поред многобројних велможа и црквених великодостојника, присуствовале монахиње Јелисавета (монашко име царице Јелене), и Јефимија.

Када му се у Крушевцу родила и пета



кћер Оливера, кнез Лазар је вероватно изгубио сваку наду да ће добити наследника престола. Зато није тешко замислити радост супружника када им се 1377. г.Г. родио син, који је на крштењу, по традицији лозе Немањића, добио име Стефан. После Стефана кнегиња је родила још два сина Вука и Добривоја. Добривоје је умро као дете, а Вук је растао уз Стефана који није био много млађи.

Привредни и културни напредак државе кнеза Лазара ометан је сталним покушајима Турака да је подчине. Зато је кнез био принуђен да усредреди своју пажњу на војне припреме. На територији своје државе први пут се сукобио са јачим одредом турске војске 1381. г.Г. када су његове војсковође Цреп и Витомир победили Турке на Дубравици код Параћина.

Мада поражени у Босни, Турци су одлучили да и по трећи пут нападну кнеза Лазара. Обавештен о њиховим припремама, кнез Лазар је 1389. г.Г. преко свог зета Николе Горјанског, мачванског бана, уговором са Угрима осигурао залеђе и прегао да прикупи што већу војску за предстојећу битку. Обратио се за помоћ и краљу Твртку, који је и по својој титули био дужан да учествује у борбама за одбрану независности Србије. Обавештен да ће Турци покушати продор преко Косова, кнез Лазар је на челу своје војске средином јуна дошао на Косово.



мошти светог кнеза Лазара

„Пођимо, браћо и чеда,, - обратио се кнез Лазар уочи битке војницима, како је записао непознати летописац у Повесном Слову о кнезу Лазару, „пођимо на подвиг који је пред нама, угледавши се на наградодавца Христа. Смрћу послужимо дужности, пролијмо крв нашу, искупимо живот смрћу и дајмо удове наших тела непоштедимо за част и отачаство наше, а Бог ће

се свакако смиловати на остатке наше и неће истребити до краја род и земљу нашу,,. Битка се одиграла 28. јуна 1389. г.Г. на пољу Косову.



Ако купујете или продајете кућу или стан
позовите експерта за некретнине

ЗОРКУ ДОМАЗЕТ

MLS. REAL ESTATE AGENT

SOUTON GROUP –ANWEST

КАНЦЕЛАРИЈА: 208-7788

ЛИЧНИ ТЕЛ: 383-5536

ХРИСТОС СЕ РОДИ!



Снежана Поповић
Mortgage Agent

tel: (403) 861 5418

fax: (866) 278 2974

(toll free)

npopovic@tmacc.com

www.tmacc.com/ninapopovic

Office:

311, 12100 Macleod

Tr. SE

Calgary, T2J 7G9

Христос се роди!



**MORTGAGE
ALLIANCE**

RIGHTBROKER = RIGHTMORTGAGE



ИЗГРАДЊА НОВОГА ХРАМА У КАЛГАРИЈУ

Када је ова тема у питању у нашој заједници испрочано је до сада небројано много разних верзија које су најчешће биле ништа друго до измишљотине. Међутим, наравно само је једна истина и ту истину желимо да објавимо овде у нашем званичном парохијском листу.

Наиме, све је одпочело још 2000. године Господње када је тадашњи управни одбор Црквеношколске Општине заједно са својим свештеником, сагледавши пажљиво прилике у нашој црквеној заједници, узевши у обзир наше потребе и могућности, дошао до закључка да су испуњени услови за куповину комада земље на коме би се у будућности саградио нови храм. Рад на овом пројекту отпочет је веома брзо. Управни одбор обишао је већи број парцела и на крају се одлучио за имање које вам је сада већ свима познато на адреси 8484 26 авенија на југозападу града. По добијању сагласности чланова ЦШО. и парохијана добијен је и благослов надлежних Епархијских власти. Имање је купљено тако што су продате две црквене куће за \$430,000.00 и додато још око \$100,000.00, с обзиром да је имање плаћено \$525,000.00, на шта се додаје плаћање адвоката за превод и слично. Тиме је у августу 2001. г.Г. заокружен овај пројекат.

У међувремену наш парохијанин Никола Ђокић долази пред управни одбор са предлогом да као ктитор сагради храм. Управни одбор одушевљено прихвата овакву понуду. Убрзо је Никола упослио архитекту који је направио предиван пројекат за који је искључиво плаћен од стране Николе (око \$200,000.00). Уверен у Николине најбоље намере управни одбор одпочиње са радом на добијању потребних дозвола. Овај процес био је толико компликован да после одређеног времена управа долази до закључка да је неизводљив без помоћи консултантске фирме. У ту сврху управа и запошљава фирму **Challenger Surveys & Servises LTD**. Они су предано радећи на нашем пројекту, а подпомогнути од стране управе издејствовали најпре прву основну дозволу

којом нам се генерално одобрава изградња у марту 2003. г.Г, а затим и другу дозволу за комплетан изглед имања и храма 2005. г.Г. Ово је био веома интензиван и скуп посао. Укључујући рад те фирме и рад других инжињера које је управа запошљавала за израду различитих студија потрошено је укупно скоро \$170,000.00.

Цело то време рађено је на прикупљању новца којим би се све то платило. Прикупљено је од верног народа \$90,000.00 С обзиром да се у грађевински фонд сливају и други приходи као што су забаве, ручкови, као и ранија уштеђевина која је комплетно пренешена у тај фонд у њему закључно са крајем 2005 г.Г. има преко \$40,000.00. Заједно пак, са осталим новцем од редовних прихода на Црквеном рачуну тренутно стоји скоро \$105,000.00.

Негде крајем 2004. г.Г. наш парохијанин Никола Ђокић обавестио је управни одбор да постоји проблем везан са његовим фондом намењеним за изградњу и да он интензивно ради на решавању истог, као и да ће то одложити почетак радова. Управа је ово примила к знању и сходно томе обуставила радове на последњој грађевинској дозволи која је иначе само формалност али много кошта. Довршено је још само неколико ствари везаних за предходну дозволу.

Од тога момента управни одбор почиње са радом на резервном плану у случају да Никола не успе да реши питање свог фонда за изградњу. Обављене су консултације са Епархијом и одлучено да се постојећи пројекат измени како би се по величини и трошковима прилагодио реалним могућностима наше заједнице. Урађен је нови дизајн храма по коме би величина остала иста али би изглед и коришћени материјал били промењени. Коштање оваког пројекта заједно са паркингом, подземним радовима и уплатама граду процењен је на \$3 000,000.00 (три милиона долара).

На скупштини чланства наше ЦШО. одржаној 11. децембра 2005. г.Г. донешена је одлука да се у фебруару наредне године одржи



ванредна скупштина на коју би осим чланства били позвани и сви добронамерни парохијани и на којој би била донешена одлука шта даље да се ради када је изградња у питању.

Желимо да нагласимо да је током свих ових радњи веома педантно вођено рачуна о сваком утрошеном долару и да за сваки трошак постоје рачуни. Захвални смо неизмерно свим парохијанима на сртпљењу и прилозима. Такође позивамо све оне који имају било какве сумње у начин на који је новац потрошен да се обрате нашем благајнику и књиговођи и добиће све потребне одговоре.

Још желимо да нагласимо да поред новца на рачуну и имања које је данас вредно око \$1500,000.00 (милион и пет стотина хиљада долара) наша црква овде у Калгарију поседује и храм Светог Симеона Мироточивог у вредности преко \$700,000.00. Наглашавамо да тренутно не постоји никакав дуг на свој нашој имовини што нашу заједницу чини веома финансијски стабилном. Наравно не желимо да себи, као члановима управног одбора, припишемо заслуге за то. Заслуга за финансијску стабилност наше црквене заједнице свакако припада Вама парохијанима, верноме народу, који долази у храм Господњи и прилаже од срца својој светој цркви.

Хоћемо још да поручимо и онима који су на себе преузели посао блађења своје свете цркве и измишљања различитих неистина да су се узалуд против Бога и цркве подигли. Неће им успети богоборство јер цркву води Бог а они грешници немогу јој наудити. Нека опет и по ко зна који пут знају да су и за њих црквена врата отворена само треба да се исповеде, покају и приступе Господу. Црква их неће осуђивати нити им судити, Господ је судија и судиће нам свима јер суд је Његов праведан.

На крају желимо да позовемо све парохијане који желе да учествују у одлучивању будућности наше црквене заједнице да се активно укључе у живот цркве.

Овај текст је званично одобрен од стране управног одбора ЦСЦО. Светог Симеона Мироточивог у Калгарију 1. јануара 2006. г.Г.

Наставак из претходног броја!

ПРЕСВЕТА БОГОРОДИЦА ТРОЈЕРУЧИЦА

Свети Јован напушта Сирију и одлази да монашки живот проводи у чувеној Лаври светог Саве Освећеног у Палестини. Поред њега је стално Добротворка његова, Пресвета „Тројеручица,“. Поставши монах, он од других отаца у Лаври сазнаје да је свети Сава Освећени, пре свог блаженог упокојења (6. век), дао заповест да поред његовог гроба причврсте његову „патерицу,“, тј. игумански штап. Он је прорекао да ће у будућности као поклоник у манастир доћи један царски син његовог имена, тј. Сава, и да ће при његовом поклоњењу гробу причвршћени штап пасти на земљу. Њему је свети Сава Освећени заповедио да се као благослов да игумански штап заједно са иконом Богородице која је чувана у Лаври и која се звала „Млекопитатељница,“. Знајући за наведена пророштва светог Саве, свети Јован Дамаскин је пре своје смрти оставио завештање да онај царски син као благослов узме и његову Богородицу „Тројеручицу,“, заједно са игуманским штапом и иконом Богородице „Млекопитатељнице,“.

После пет векова, 1217. г.Г. у Лавру као прост монах, поклоник, долази царски син, свети Сава, из Манастира Хиландара. Док се он поклањао гробу истоименог светог Саве Освећеног, игумански штап је пао са свог места. Изненађени, манастирски оци затражише да се обавесте о непознатом монаху-поклонику. Тако сазнаше да се зове Сава и да је царски син. Сумњајући, међутим, још увек и двоумећи се да ли да испуне завештање свог ктитора, светог Саве Освећеног, они вратише игумански штап на његово место и причврстише га. Следећег дана свети Сава се поклати и други пут пред гробом и игумански штап опет паде. Тако се разрешила свака сумња и монаси одмах светом Сави дадоше игумански штап, икону „Млекопитатељницу,“ и „Тројеручицу,“.

Опремљен овим троструким благословом, свети Сава одлази из Палестине и



враћа се на Свету Гору. У две келије у Кареји, које је сам подигао, он оставља игумански штап и икону „Млекопитатељнице,,. Игумански штап, тј. он је оставио у келији Преображења. Ова келија и до данас носи назив „Патерица,,. Ту се чува игумански штап светог Саве Освећеног, прелепо дело уметничке вредности, урађено у слоновој кости. Икону Богородице „Млекопитатељнице,, је пак, оставио у келију светог Саве Освећеног, где је постојала пећина у којој се он повремено усамљивао ради безмолвија.

Ова келија се налази у близини цркве Протата Свете Горе и зове се испосница (типикарница светог Саве). У испосници се држи посебан типик који је поставио свети Сава, нарочито за ову келију. Монах или монаси који живе у њој не треба да се занимају ничим другим осим молитвом за цео свет и да за дан и ноћ прочитају цео Псалтир, а у току једне седмице целокупно Четворојевањђеље. У испосници до данас постоји икона „Млекопитатељнице,, постављена с десне стране од Царских двери, тј. на Христово место, што је јединствени случај у целом Православљу.

Богородичину икону „Тројеручицу,, свети Сава је донео са собом у Хиландар. То је први долазак „Тројеручице,, у Хиландар. После тога, свети Сава, као што је већ речено, бива хиротонисан за архиепископа Србије (1219. г.Г.) и одлази са Свете Горе. „Тројеручица,, остаје у Хиландару до 1347. г.Г., дакле 100 и више година после престављања светог Саве (1235. г.Г.). Тада као посетилац на Свету Гору долази српски цар Душан. Након своје посете Хиландару, приликом одласка за Србију, он као благослов манастира узима икону „Тројеручице,,. На тај начин Богородица „Тројеручица,, одлази у Србију.

До краја 14. века икона из непознатог разлога и на непознат начин прелази са двора цара Душана у власништво Манастира Студенице. Овај манастир, као и друге области Србије, почетком 15. века постаје мета напада турских освајача. Обавештени да Турци долазе

ка манастиру монаси су се на брзину и журно постарали да спасу највредније драгоцености које су имали. Богородицу „Тројеручицу,, су ставили и учврстили на самар једног магарета које су пустили да иде куда га води воља Богородице. И уистину, вођено Пресветом Богородицом, магаре је прошло готово целу Србију и Македонију и дошло на Свету Гору. По заповести Богородице, оно се зауставило недалеко од Манастира Хиландара. Видевши и схвативши шта се догађа, манастирски оци похиташе и скинуше икону са леђа магарета које је одмах потом пало мртво. Ту где је дошло магаре са иконом, саидано је поклоничко место у спомен на тај догађај. Сваке године се врши литија са иконом „Тројеручице,, од Манастира до тог места у знак сећања на долазак иконе.

Тако је „Тројеручица,, торжествено, са псалмопјенијем и кадом, свечано дошла и други пут у Манастир Хиландар. Ради велике почести, монаси су је поставили на горње место у олтару саборне цркве Манастира Хиландара. То се догодило почетком 15. века.

Приредила Драгана Поповић

КОЛО СРПСКИХ СЕСТАРА „МАЛА ГОСПОЈИНА,, СВИМ СРБИМА И СРПКИЊАМА ЧЕСТИТА БОЖИЋ И НОВУ 2006. ГОДИНУ РАДОСНО ВАС ПОЗДРАВЉАЈУЋИ ХИСТОС СЕ РОДИ!!!

КСС. ПОЗИВА СВЕ СРПКИЊЕ ДА СЕ УКЉУЧЕ У РАД КОЛА.

ВАШ ПАРОХ ОТАЦ ОБРАД ФИЛИПОВИЋ СА СВОЈОМ СУПРУГОМ МИЛАНКОМ, КЋЕРКИЦОМ КРИСТИНОМ И СИНОМ ТЕОДОРОМ, ЧЕСТИТА ПРАЗНИК РОЂЕЊА ХРИСТОВОГ СВИМ СРБИМА И СРПКИЊАМА У КАЛГАРИЈУ И ШИРОМ СВЕТА. ЖЕЛИМО ВАМ СВЕ НАЈБОЉЕ ОД БОГОМЛАДЕНЦА ХРИСТА У НОВОЈ 2006. ГОДИНИ ГОСПОДЊОЈ ПУНО ЗДРАВЉА СЛОГЕ И ЉУБАВИ.

ХРИСТОС СЕ РОДИ!!!



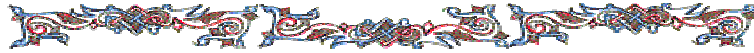
**ДОЧЕК
СРПСКЕ НОВЕ ГОДИНЕ**

Address: Acadia Community Centre
240 90 Avenue SE

Време: петак 13. јануар у 19 часова
Забављаће вас оркестар
„Стари Звуци,, из Ванкувера

Улазнице по ценама од:
\$20 за омладину испод 25 година
\$40 за одрасле
можете резервисати код:
Синише: 397-2783
Јова: 275-6548
Александра: 698-1949
и оја Обрада: 244-3586
Деца испод 12 год. бесплатан улаз
У цену је укључена и богата вечера!

Својим доласком помажете успешан
рад своје Цркве у Калгарију!!!
Добро нам дошли!!!



Српска Православна Црква Светог Симеона Мироточивог у Калгарију
Serbian Orthodox Church St. Simeon Mirotocivi, Calgary